



La Veu de la Parròquia

Butlletí de la comunitat parroquial de Poblenou

Maig 2014 - Núm. 2

EDITORIAL

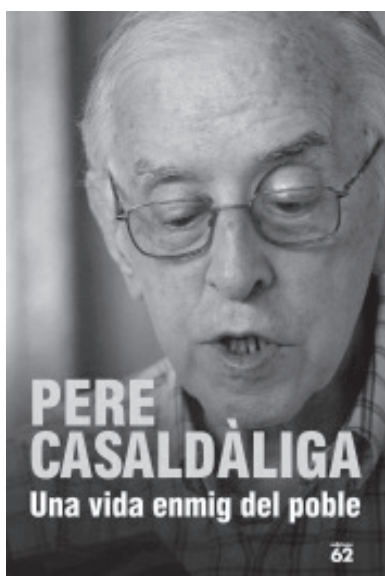
Renovar l'església

Volem una església a la llum de l'Evangeli. Compromesa amb els més pobres i no amb els poderosos. Una església implicada en la justícia social, els drets humans i els drets dels pobles, capaç de denunciar amb veu ben alta i sense por les polítiques econòmiques neoliberals, que enriqueixen uns pocs i empobreixen gran part de la humanitat.

Volem una església d'acollida i de tendresa, i no de contínua condemna; amb una cúria profundament reformada, humil en gestos, imatge i fets. Que faci un bon ús i gestió dels seus recursos per estar al servei de les persones més desamparades, i capaç de fer política transformadora en favor dels més necessitats. Volem que el Vaticà no sigui estat i que el Papa no sigui cap d'estat, que sigui una església de

comunitats fraternes i no de piràmides de poder, que tingui coratge per comprometre's amb el conjunt de la humanitat, en diàleg i respecte amb les altres religions i amb els no creients.

Volem una església que prediqui amb l'exemple de la igualtat home-dona en els ministeris i que esborri tots els signes de masclisme, començant pel llenguatge. Que el celibat sigui una opció i no una obligació. Una església que vegi la sexualitat volguda i compartida com expressió d'amor i no obsessivament com a pecat. Volem una església democràtica, amb llibertat d'expressió per als seus teòlegs i teòlogues, en què Jesús sigui el referent, i no les lleis inamovibles. I una església humil i alhora ferma per netejar les pròpies taques i per esmenar les pròpies errades.



Pensant en aquesta església que volem, ens emmirallem amb la figura del bisbe Pere Casaldàliga, del qual hem pogut veure recentment la pel·lícula coproduïda per TV3 i basada en el llibre de Francesc Escribano, «Descalç sobre la terra Vermella». Ja en la seva ordenació va trencar motllos, lluny d'una gran catedral i d'insígnies episcopals. Així mateix ho va escriure Casaldàliga per la seva ordenació, tota una declaració de principis:

«La teva mitra serà un barret de palla sertanejo (camperol), el sol i el clar de lluna, la pluja i el cel serè, la mirada dels pobres amb qui camines i la mirada gloriosa de Crist, el Senyor. El teu bàcul serà la Veritat de l'Evangeli i la confiança del teu poble en tu. El teu anell serà la fidelitat de la Nova Aliança del Déu Alliberador i la fidelitat al poble d'aquesta terra. No tindràs altre escut que la força de l'Esperança i la Llibertat dels fills de Déu; ni faràs servir altres guants que el servei de l'Amor».

I pensant en aquesta església que volem, creiem que el papa Francesc dóna signes d'esperança, ja que des del primer moment hem vist en ell nous gestos, nous fets, noves actituds. Esperem que brilli cada cop més fort la llum de l'Evangeli!

Grups de Reflexió-Catequesi

El 17 de maig acabem les trobades del Grups de Reflexió-Catequesi. Cada quinze dies ens hem trobat a reflexionar i llegir la Paraula de Déu i preguntar-nos quin és el missatge i a què ens convida avui aquesta Paraula. Fer-ho en grup ens ajuda a polir les idees que tenim de Déu i a sentir-nos convidats per Jesús a viure les Bones Notícies que ell predicava i practicava.

Els més petits veuen que no només són ells sinó també els pares i gent gran que fem el mateix. A l'acabar les sessions fem una estona de pregària que també ens ajuda i alimenta el nostre esperit.

Aula Informàtica

Aquesta aula continua fent servei amb els ordinadors que hi ha. Es pot utilitzar l'aula, es fan cursos. Si algú s'anima a aprendre, cada dimarts de 8-9 del vespre es fan inscripcions.

Fòrum Joan Alsina convida a no oblidar

Aquest any es commemora el 40è aniversari de la mort de Joan Alsina -fill de castelló d'Empúries-al cop d'Estat de Xile, i els 20 anys de la mort de Quim Vallmajó -fill de Navata- a Rwanda en mans dels militars. Dos missioners, dos màrtirs que van donar la vida per entregar-se als altres. Podien haver marxat davant el conflicte però van preferir quedar-se amb la gent. A l'Església trobareu uns fulletons amb material d'ells dos per poder treballar, reflexionar i qüestionar. A Figueres s'ha commemorat a Quim Vallmajó. El 21 de setembre es commemorarà Joan Alsina a Girona.

Celebracions Eucaristia:

Dimarts i dijous, a les 8 de la tarda. Dissabte: 8 del vespre. Diumenge: 10 i 12 del matí.

25 anys d'Aplec



Ja fa 25 anys que vam començar a fer l'Aplec de Castanyet. Preteníem fer una trobada a l'any de portes obertes de la casa amb tots els que havien passat per allà, amb els monitors, voluntaris, els que havien anat a colònies, ... i fer una trobada festiva tots plegats. Hem mantingut aquesta trobada que ha passat per diverses etapes, però ara volem celebrar aquests 25 anys d'Aplec, i serà el dia 18 de maig amb una arrossada i els Gegants de Pineda.

Ja fa també una colla d'anys que fem una trobada el novembre per la castanyada. Enguany serà el dia 16 de novembre. Reserveu-vos la data si voleu venir.

Com es manté la casa?

La brigada.

La casa de Castanyet actualment la tenim per fer un servei als grups, entitats, grups de famílies, la parròquia, per fer-hi estades i trobades. És una casa senzilla, amb el més fonamental per trobar-se els grups i per això no necessita massa manteniment.

Durant tota la història de Castanyet sempre hi ha hagut uns voluntaris que han fet el manteniment i que s'han organitzat de diverses maneres. Actualment tenim un equip de persones que cada quinze dies els dijous van a la casa a passar-hi el dia i deixar-la en condicions. És una tasca potser que no es veu massa però se'ls hi ha d'agrair aquest esforç constant. És així que podem tenir la casa a disposició pels qui ens ho demanin.

També recordar-nos de tots aquells que hi han passat i que ara ja no estan entre nosaltres. Un record per a tots ells.

Comptes de Castanyet

Arrendaments i les seves càrregues	
Reparacions i conservació ordinària	2.938,59
Professionals independents (agències, tècnics, jurídic...)	
Transports (recaders, missatgers, autocars,...)	
Primes d'assegurances (R.C., incendi, robatori,...)	587,27
Serveis bancaris i similars (despeses i comissions)	39,05
Publicitat i propaganda (difusió, relacions ...)	
Subministraments (electricitat, gas, aigua...)	1.321,42
Material oficina (fotocòpies, paper...)	
Comunicacions (telèfon, trameses correu ...)	
Despeses de neteja	
Col.laboradors en prestació de serveis	862,20
Despeses de viatges (kms.i peatges)	646,85
Compres d'equipaments	
Altres despeses	968,05
Traspàs de fons entre parròquies (sortida d'efectiu)	
	2.000,00
Total despeses 2013.....	9.163,43
Entrades-lloguers	
Altres activitats pastorals	8.178,00
	0
TOTAL INGRESSOS	8.178,00
ROMANENT PROCEDENT DE L'ANY ANTERIOR (*)	4.485,42
SUMA TOTAL	12.663,42
TOTAL DESPESES	9.163,43
ROMANENT, a 31 de desembre 2013	3.499,99
SUMA TOTAL	12.663,42

Convé fer memòria

La Rectoria de Castanyet, igual que la majoria de masies catalanes, ha esdevingut un lloc de refugi i acolliment, no per a una família, sinó per a una ampla comunitat. Ens expliquen que les masies es renovaven cada 20 o 25 anys quan l'hereu es casava i prenia les regnes de la casa. Es modificaven estances, s'ampliaven els porxos o els graners... Així mateix penso que ha passat durant els últims 50 anys amb Castanyet.

El fenomen de despoblament de la zona fa que a mitjans dels anys 60 el darrer rector marxi de la casa. És el 1968 que la rectoria passa a exercir una funció diferent de la que havia tingut al llarg de la seva història. Cedida a parròquies del nostre Bisbat, el mossèn de Poblenou convenia als pares dels nois i noies que participaven al casal d'estiu de la parròquia perquè els deixessin anar uns dies de convivències. Això que ara és tan comú i corrent, aleshores suposava tot un treball innovador. Amb pocs mitjans però amb una gran dosis de il·lusió i entrega mossens, seminaristes i tota una colla de noies i nois una mica més grans començaven unes colònies que dels 70 als finals dels 90 es van portar a terme ininterrompudament, estiu darrera estiu. Van ser anys d'anades i vingudes de Girona, coordinant i tutelant equips de monitors que assistíem a estades de formació, grups de reflexió. El petit grup anava avançant i ens unirem a moviments més amplis de treball del lleure: Grups de Mijac, Escoltisme... Nosaltres érem la colla de Castanyet. Els diferents equips de monitors continuaren els objectius de la pedagogia activa: coeducació, valoració de la natura, desvetllament de l'esperit crític... En definitiva es pretenia oferir als infants quelcom diferent en l'educació del lleure.



Equip de monitors l'any 1992: Teresa, Neus, Joana, David, Laura, Carles, Martí, Francesc, Eva B., Eva R. i Ramon

Però les coses van anar canviant, l'escola i altres associacions assumiren aquesta feina. Les colònies parroquials van anar reduint la seva tasca. La casa perdia, una vegada més, la seva funció. Tocava doncs tornar a ampliar o modificar la seva funció. I de veres que ens aquests moments l'adequació i habilitació fou intensa! És el moment de les grans reformes de la casa: forjats del pis, adequació de la teulada... A la vegada s'organitza el grup dels dijous. Hi passa gent molt diferent però ha estat un puntal per a la seva conservació de i per a fer lligams entre persones que dediquen temps desinteressadament per plantar arbres, col·locar estufes, emblanquinar parets... A la vegada la casa s'obre a grups per continuar oferint la possibilitat de viure dies i nits plens de vida en colla, de xerrar amb tranquil·litat, de perdre la mirada pel bosc de castanyers, de respirar les olors de la natura... La casa acull famílies, pares i mainada petita, gent gran, casaments, celebracions d'aniversaris especials. Alguna cosa particular ens porta a l'indret. També a partir del 90 s'organitza una festa anomenada "Aplec dels amics de Castanyet". Es fa una o dues vegades cada any, i torna a ser un punt de trobada de gent diversa, creant de nou lligams d'amistat i companyonia.

Són molts els noms propis que podria esmentar però estic segura que els que heu participat de la casa us ens sentiu hereus i mestresses i que Castanyet és per a tots nosaltres una llar oberta, alegre, treballadora, arrelada a la Terra i no necessitem veure escrit el nostre nom per saber que hem participat i participem de la vida d'aquest indret, feta de goigs i alegries, anhels i esperances, neguits i penes tendint sempre cap als altres. Siguem-ne dignes hereus. Ei! potser ara toca de nou renovar, eixamplar o modificar alguna estança?



Alguns dels membres de la Brigada de Castanyet: Francisca, Josefina, Ramon, Pedro i Emili

Qüestionari del Sínode sobre la família

Al posar-me a escriure sobre el qüestionari que vam respondre els de Poblenou, tenia al cap d'expressar una idea: que les preguntes semblaven que no anaven per nosaltres quan demanen estadística i que semblava que les preguntes moltes d'elles estiguessin fora de joc o que les interpretéssim malament. Però, una notícia al diari em va fer rectificar la meua opinió. Llegeixo que un col·legi privat a Sevilla veta la inscripció d'un nen de pares homosexuals. I penso que les preguntes del qüestionari no és que estiguin fora de lloc, és que responen a una realitat de la nostra església.

A nosaltres ens sembla que preguntar-nos com hem d'acollir les parelles divorciades i tornades a casar...està fora de joc perquè està dins la normalitat més absoluta, i passa igualment amb les parelles que no es casen, les que tenen fills monoparentals, les parelles homosexuals,no en fem ni punyeter cas. Però resulta que potser les preguntes sobre la família i moral sexual del qüestionari no estan tan fora de lloc perquè una part de la nostra església i/o societat no accepta altres maneres de viure o de plantejar-se la vida i les relacions entre nosaltres.

Aquests últims dies també he escoltat la opinió del bisbe de Barcelona Martínez Sistach dient que tenim

un problema amb els divorciats i tornats a casar i que s'ha de plantejar molt bé.

Nosaltres hem respost a un qüestionari i hem expressat el que vivim i com ho vivim. Molta altra gent i grups eclesials també ho han fet. Que es posin les piles els del Vaticà i les nostres jerarquies que si no, ells continuaran anant per una direcció molt diferent de la resta dels mortals i continuaran estant d'esquenes a la realitat.

Aquest diumenge passat amb la narració dels deixebles d'Emaús m'hi feia pensar. Què hem de fer els cristians, l'Església, els que tenim la missió més especialment d'anunciar l'Evangelí? Doncs, fer camí amb els deixebles i com Jesús sortir a caminar junts amb aquells que han perdut la il·lusió, l'esperança, dels que abandonen la lluita, dels que tenen problemes....i compartir aquests problemes. Què us passa? diu Jesús, per què esteu tristos i desil·lusionats? Jesús pregunta i escolta aquests problemes. Jesús camina amb ells. No podem fer el mateix nosaltres? I no posem problemes allà on no n'hi ha i no vulguem ser els qui tenim l'única veritat i l'únic model de vida.

Ramon Masachs



El Grup de celebracions participa en la preparació de les eucaristies durant tot el curs, valora i proposa com celebrar-les i debat com millorar el dia a dia de les celebracions de la comunitat. D'esquerra a dreta, a dalt: Miquel, Montserrat, Llorenç, Ma. Rosa, David, Ramon, Xevi, Pilar, Francesc i Paco. A baix: Anna, Eva, Eulàlia, Pilar F., Pilar P., Mercè, Joan i Sole. Fa la foto la Maria-Josep.

Menjador de Càritas

Continua després de 5 anys el menjador fent un servei a les persones que ens envien des dels Serveis Socials de la comarca i les Càritas. Gràcies als voluntaris i els que col·laboren econòmicament és possible continuar amb aquesta tasca. Una mitjana de 50 persones entre dinar i sopar hi són als àpats que es serveixen cada dia des de dilluns fins a divendres.



Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou-Pineda de Mar

Av. Mediterrània, 40 - 08397 Telf. 93 769 72 27

<http://www.parroquiapoblenou.cat> e-mail: parroquia@parroquiapoblenou.cat